

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Да, да! (написва и го връща).

УЧЕНИКЪ чете).

Eritis sicut Deus scientes bonum et malum.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Послушай думитъ на леля ми, змията стара,
Изгуби шещъ въ богоподобieto си ти вѣра.

(Влиза Фаустъ).

ФАУСТЪ.

Кждѣ сега?

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Кждѣто искашъ ти. Напрѣдъ!
Ще видимъ малкий, послѣ и голѣмий свѣтъ.
Каква наслада и каква облага
Съсѣ тие курсове ти се прѣдлага!

ФАУСТЪ.

Но тѣй, какъвто съмъ си дългобрадъ,
Не мога се отпусна като младъ.
Излѣ ще опитѣтъ несполучливъ.
Въ свѣта не съмъ билъ никога щастливъ:
Прѣдъ хората съмъ като унизенъ;
Не, винаги ще бжда азъ смутенъ!

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Приятелю, туй всичко ще се нагласи --
Въвъ себе вѣра имай и животъ вкусй.